

"Entry denied"

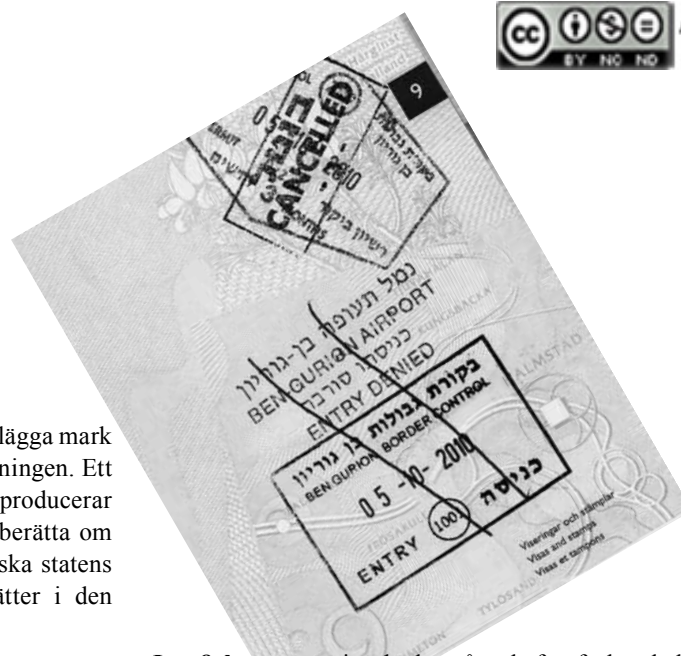
Det ligger i en ockupationsmakts logik att inte bara lägga mark under sig, utan även att beslagta verklighetsbeskrivningen. Ett vapen i Israels arsenal mot Palestina är turismen som producerar tusentals ambassadörer som i sina hemländer kan berätta om fantastiska sevärdheter, upplevelser och den israeliska statens förträfflighet. Detta är ett vapen man ogärna sätter i den ockuperades händer.

Var och varannan vecka får PGS höra om personer som nekats inträde av Israel. Vissa fall blir mer uppmärksammade än andra, som när alla medlemmar av palestinsk bakgrund i skolprojektet "Låt oss tala om fred" stoppades på flygplatsen, samtidigt som alla med judisk bakgrund fick komma in. Detta trots att de kom tillsammans och i samma syfte. Vanligtvis får personerna ingen annan förklaring till att de nekats inresa än ordet "security", och att man av säkerhetsskäl inte kan säga mer än så.

Jag är en av dem som har stoppats. Två gånger dessutom. Första gången var i september 2009. Innan jag slutligen låstes in i förvar tvingades jag genomgå ett flertal förhör. Jag fick höra att jag var kriminell och att jag inte hade några rättigheter. De anklagade mig för att ljuga om att jag jobbade för PGS och brydde sig inte om att vi har israeliskt tillstånd för verksamheten i Palestina. De vägrade att ringa konsulatet eller medarbetare som kunde intyga detta. Med "security" som enda förklaring sattes jag på planet mot Sverige igen dagen därpå.

Vi trodde att allt skulle vara löst på några dagar, och att Israel skulle erkänna att detta var ett misstag. Svenska ambassaden i Tel Aviv skrev tillsammans med konsulatet i Jerusalem en uppmaning till utrikesdepartementet (UD) att hjälpa PGS att lösa situationen. Någon snabb lösning blev det inte. UD tog upp ärendet med den israeliska ambassaden vid ett flertal tillfällen. Den svenska ambassaden i Tel Aviv talade med israeliska UD. Jag träffade till och med den israeliska ambassadören Benny Dagan för ett samtal. Tiden gick utan att någonting hände.

När nästan ett år hade passerat beslöt vi oss för att boka nya biljetter eftersom det är en viktig del av mitt jobb att följa upp våra biståndsprojekt såsom Sida kräver. Ingen hade förmått sig att svara på frågan om vad deportationen innebar för mig, och om jag var förhindrad framtida inresor. På flygplatsen fick vi snabbt svar på det. Vid passkontrollen togs jag åt sidan och förhörskaruzellen var igång igen. Har man en gång blivit stämplad som säkerhetsrisk är det så förhållanden ser på en, och att jag deporterades året innan låg definitivt i fatet för mig. Denna gång hade jag flera dokument som visade att mitt uppdrag i Palestina var legitimt, vilket förhållanden accepterade. Det var ju skönt tänkte jag, för då bör de ha avfärdat mig som säkerhetsrisk, utan att ana att hur förhållanden nu skulle vända.

Jag fick veta att jag hade två val, för förhållanden sa att han mycket väl kunde bestämma sig för att släppa in mig men han kunde också stoppa mig. Det han ville veta var namn och telefonnummer till mina palestinska och internationella vänner som jag trodde kunde vara aktivister. De sade att om jag inte hade fullständig information om någon person så var det tillräckligt med det jag hade, och han poängterade att det inte var någon fara om jag felaktigt pekade ut någon som aktivist eftersom de kunde reda ut det där i efterhand. Jag förklarade att detta var något som jag absolut inte kunde göra. Förhöret övergick nu helt i att pressa mig på uppgifter. En kvinna i bakgrunden som inte ens deltog i förhöret ropade ibland spydiga kommentarer till mig som "enjoy your flight home". När de förstod att detta var ett oframkomligt spår avslutades förhöret. Därefter följde samma procedur som året innan och dagen därefter satt jag på planet till Sverige. Denna gång bemödade sig ingen att ens ge förklaringen "security".

Den israeliska ockupationen är illegitim, men när den nu fortgår finns regelverk att referera till. En ockupationsmakt har exempelvis skyldighet att garantera säkerheten för de som lever under ockupationen. Israel använder sig gärna av detta för att motivera allsköns militära övergrepp, och för att motivera att de kan hindra Palestinas gäster som tvingas gå genom israeliska passkontroller. Men det är inte personer som tränats i krigsföring eller som rör sig i skumma sammanhang som stoppas. "Mellanösterns enda demokrati" stoppar personer på basis av åsikter. Dessa personer hotar de israeliska försöken att få monopol på sanningen, och möjligheten att fullfölja vidarekolonialiseringen av Västbanken. Med "security" är det alltså säkerheten för ockupationsprojektet man syftar på. Israel vill förhindra att människor reser tillbaka till sina hemländer med en annan bild av Israel och Palestina än vad Israel vill förmedla. Parallellt pågår repressionen mot de palestinier som arrangerar alternativa turistutflykter eller väcker västvärldens intresse genom kreativa och ickevåldsliga sätt att protestera.

Samtidigt som vi ser en trend i att neka personer inträde till det av Israel ockuperade Palestina, ställs inga krav från svensk sida på israeliska gäster som kommer hit. I början av oktober välkomnades till exempel den israeliska krigsförbrytaren Shaul Mofaz.

Niklas Berg